

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ปัจจุบันประเทศไทยกำลังประสบปัญหา ด้วยสภาวะการณการเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรง และรวดเร็วทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งหลังไหลเข้ามา ด้วยกระแสโลกาภิวัตน์ ประกอบกับการที่โลกมีการแข่งขันกันอย่างเสรีการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ตามกระแสโลกาภิวัตน์ ได้ก่อให้เกิดการเรียกร้องคุณภาพการจัดการศึกษาจนทำให้เกิดการปฏิรูป การศึกษาขึ้น เพื่อให้การจัดการศึกษาของสถานศึกษาและชุมชน เกิดการเรียนรู้ได้เท่าทันต่อการ เปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น จุดเน้นสำคัญของการปฏิรูปการศึกษา อยู่ที่การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นต้องระดมสรรพกำลังทุกภาคส่วนในสังคม เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เพื่อให้ สามารถสนองตอบต่อความต้องการ ประกอบกับกระแสประชาธิปไตยที่เข้มแข็งสังคมได้เรียกร้อง การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามากขึ้น จนทำให้เกิดกระแสการกระจายอำนาจ การจัดการ ศึกษาสู่ท้องถิ่น

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 หมวด 9 มาตรา 289 วรรคสอง บัญญัติไว้ว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีสิทธิที่จะจัดการศึกษาอบรมและการฝึกอาชีพตาม ความเหมาะสมและตามความต้องการภายในท้องถิ่นนั้น และเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา อบรมของรัฐ ประกอบกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่ม เดิม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 หมวด 5 มาตรา 41 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัด การศึกษาในระดับใดระดับหนึ่งหรือทุกระดับ ตามความพร้อมและความต้องการภายในท้องถิ่น โดยให้มีภาระดมทรัพยากรและการลงทุนด้านงบประมาณ การเงินและทรัพย์สิน ทั้งจากภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบัน ศาสนา สถานประกอบการ สถาบันสังคมอื่น และต่างประเทศมาใช้จัดการศึกษา

หลักการกระจายอำนาจทางการศึกษา ตามแนวทางการปฏิรูประบบบริหารและการจัด การศึกษาแห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มีหลักการดำเนินงานที่ สำคัญ คือ การมีเอกภาพด้านนโยบายและความหลากหลายในทางปฏิบัติ ความเป็นเอกภาพ ในการกำหนดเป้าหมายในการจัดการศึกษา มีมาตรฐานและทิศทางในการจัดการศึกษาเหมือนกัน แต่เปิดโอกาสให้แต่ละท้องถิ่นเลือกวิธีดำเนินการที่หลากหลายได้ด้วยตนเอง ส่วนกลางจะเพียงแต่

กำหนดนโยบาย ให้คำปรึกษาแนะนำตรวจสอบมาตรฐานติดตาม และประเมินผลการดำเนินงาน เท่านั้น การเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นดำเนินการได้หลากหลายได้ด้วยตนเองนั้น เป็นไปตามเจตนารมณ์แห่งรัฐธรรมนูญ ที่มุ่งให้มีการกระจายอำนาจไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดให้รัฐจะต้องให้ความสำคัญแก่ท้องถิ่น ตามหลักการแห่งการปกครองตนเอง ตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น ทั้งยังกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหลาย ให้ความสำคัญในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหารจัดการ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลังหรือมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ โดยการกำหนดให้ตราพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พุทธศักราช 2542 ขึ้นเพื่อที่จะพัฒนาการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นได้อย่างต่อเนื่อง

สำหรับการจัดการศึกษานั้น ถึงแม้ว่าจะมีการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง แต่รัฐต้องทำหน้าที่กำกับดูแล การจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย ซึ่งตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ในมาตรา 42 มีการกำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจหน้าที่ ในการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีในการประเมินความพร้อม ในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีหน้าที่ในการประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถจัดการศึกษาสอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษา รวมทั้งเสนอแนะการจัดสรรงบประมาณอุดหนุนการจัดการศึกษาของท้องถิ่น

จะเห็นได้ว่า สาระของกฎหมายที่กล่าวมา สะท้อนถึงเจตนารมณ์ในการจัดการศึกษาเพื่อทุกคนและทุกคนเพื่อการศึกษา (Education for All and All for Education) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนเปิดโอกาสให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดและพัฒนาการศึกษา เพื่อตอบสนองความต้องการและความคาดหวังของแต่ละแห่ง อย่างไรก็ตามในการดำเนินการให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องดูเหมือนจะมีข้อขัดแย้งความไม่ลงรอยในด้านความคิด หรือมีความไม่เข้าใจที่ไม่ตรงกันอยู่เป็นอันมาก โดยมีได้คำนึงถึงหลักการที่ต้องการให้ทุกส่วนของสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดการศึกษาแต่อย่างใด ในท่ามกลางกระแสการปฏิรูปการจัดการศึกษา ที่ต้องการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมด้วยข้อเรียกร้องที่ว่า “คืนอำนาจรัฐสู่ประชาชน” ซึ่งหมายถึง การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นให้มีการจัดการบริหารกิจการภายในของตนเอง โดยเฉพาะการบริหารจัดการศึกษานั้น กลับมีเสียงเรียกร้องเสียงต่อต้านและไม่ปฏิบัติตามระเบียบ กฎหมาย โดยเฉพาะการตีความกฎหมายทั้ง 3 ฉบับ คือ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 พระราชบัญญัติการศึกษา

แห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พุทธศักราช 2542 ด้วยการใช้อำนาจการตอบโต้ไปมา ฝ่ายผู้จะรับโอน (ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) มีความเห็นค่อนข้างสอดคล้องกันว่า นโยบายในการถ่ายโอนภารกิจด้านการศึกษา มีความเหมาะสมตามหลักการกระจายอำนาจ และเป็นภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องรับโอนตามกฎหมาย แต่ในทางปฏิบัติความเหมาะสมในการรับโอนภารกิจนี้ขึ้นอยู่กับประเภท และระดับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฝ่ายผู้ที่จะถูกโอน (ผู้บริหารสถานศึกษาครูและบุคลากรทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน) เห็นว่านโยบายการถ่ายโอนภารกิจการศึกษา ไม่เหมาะสมกับบริบทของไทยในขณะนี้ ทั้งนี้มองว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่เข้มแข็ง ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนมาก ไม่มีวิสัยทัศน์ทางการศึกษา หรือไม่มีหลักความเข้าใจในการบริหารจัดการศึกษา หรือระดับการศึกษาที่ย่ำแย่ไม่เหมาะที่จะเข้ามาบริหารการจัดการศึกษา

โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบล ยังเป็นประเด็นที่ต้องศึกษา ถึงความเหมาะสมในการจัดการศึกษา อีกทั้งครูและบุคลากรทางการศึกษามองว่า ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีความรู้ความเข้าใจในหลักการบริหารจัดการศึกษา เมื่อถ่ายโอนไปแล้วจะสามารถจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพได้หรือไม่ และเห็นว่าการถ่ายโอนสถานศึกษาจะก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบหลายประการ จึงควรชะลอการดำเนินการตามนโยบายนี้ หรือการดำเนินการแบบค่อยเป็นค่อยไปตามความพร้อม ส่วนภาคประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งเป็นผู้รับบริการที่ได้รับผลโดยตรงจากการจัดการศึกษา มีความเห็นด้วยในหลักการกระจายอำนาจ แต่ไม่มีความศรัทธาและเชื่อมั่นในความพร้อมของการเมืองการปกครองท้องถิ่น อีกทั้งเห็นว่าประชาชนไม่มีส่วนร่วมในการตรวจสอบทางการเมืองการปกครองได้อย่างแท้จริง ทั้งที่เจตนารมณ์ตามกฎหมายต้องการให้ทุกส่วนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบลกับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่หากมีหน่วยงานหรือผู้บริหารระดับสูงหรือระดับล่าง ที่จะเข้ามาทำความเข้าใจกับการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นที่จะต้องเข้ามาจัดการศึกษา ทั้งที่ยังมีความสับสน ทำให้เกิดการโต้แย้งทางความคิดที่หลากหลาย ดังนั้นผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลและผู้บริหารสถานศึกษา จะต้องทำความเข้าใจถึงเจตนารมณ์และความเป็นมา เป็นไป ในการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของท้องถิ่น โดยเฉพาะการถ่ายโอนการจัดการศึกษาไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมาย เพื่อให้ชุมชนได้ตัดสินใจที่จะพัฒนาการศึกษาให้สอดคล้องกับท้องถิ่นของตนเอง (ราชันย์ กัณธิยะ, 2548, หน้า 1-3)

จากเหตุผลดังกล่าวมาแล้ว จึงทำให้ผู้ศึกษาค้นคว้าในฐานะที่เป็นบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความสนใจที่จะศึกษาปัญหาการบริหารจัดการศึกษา กรณีหากมีการถ่ายโอนสถานศึกษาไปสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล ตามทัศนะของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลและผู้บริหารสถานศึกษาที่อยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร เขต 2 โดยศึกษาจากฝ่ายผู้จะรับโอน (ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล) และฝ่ายผู้ที่จะถูกโอน (ผู้บริหารสถานศึกษา) ที่จำแนกตามตำแหน่ง ระดับการศึกษาและพื้นที่แต่ละอำเภอ ซึ่งจะเป็นข้อมูลสำหรับใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานให้กับองค์การบริหารส่วนตำบล และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร เขต 2 ในการรองรับการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาในอนาคต เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีความสามารถในการเป็นหน่วยงาน ในท้องถิ่นที่ช่วยให้การจัดการศึกษา สามารถเคลื่อนตัวไปได้จนเกิดผลที่เป็นรูปธรรมและเป็นประโยชน์ต่อชุมชน ประชาชนและหน่วยงานการศึกษาในท้องถิ่นในอนาคตต่อไป

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารจัดการศึกษา กรณีหากมีการถ่ายโอนสถานศึกษาไปสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล ตามทัศนะของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลและผู้บริหารสถานศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร เขต 2
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการบริหารจัดการศึกษา กรณีหากมีการถ่ายโอนสถานศึกษาไปสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล ตามทัศนะของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลและผู้บริหารสถานศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร เขต 2 โดยจำแนกตามตำแหน่ง วุฒิกการศึกษา และอำเภอ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ทำให้ทราบปัญหาการบริหารจัดการศึกษา กรณีหากมีการถ่ายโอนสถานศึกษาไปสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล และเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ในการดำเนินการจัดการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร เขต 2
2. ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เปรียบเทียบปัญหาการบริหารจัดการศึกษา กรณีหากมีการถ่ายโอนสถานศึกษาไปสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลและผู้บริหารสถานศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร เขต 2 จะได้ทราบข้อมูลอันเป็นประโยชน์ในการจัดการศึกษา เมื่อมีการถ่ายโอนสถานศึกษาไปสังกัดขององค์การบริหารส่วนตำบล

3. เป็นข้อเสนอแนะสำหรับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการดำเนินการถ่ายโอนสถานศึกษาให้กับ องค์การบริหารส่วนตำบล

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้ศึกษา มุ่งศึกษาปัญหาการบริหารจัดการศึกษา กรณีหากมีการถ่ายโอนสถานศึกษาไปสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล ตามทัศนะของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลและผู้บริหารสถานศึกษา โดยนำแนวคิดจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งเป็นกฎหมายแห่งแม่บทสำคัญ ในการกำหนดให้รัฐและสถานศึกษาดำเนินการ ได้แก่ การจัดระบบการบริหารจัดการศึกษาที่ต้องกระจายอำนาจให้สถานศึกษา ใน 4 ด้าน เป็นขอบเขตด้านเนื้อหาในการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

1. ด้านการบริหารงานบุคคล
2. ด้านการบริหารงานงบประมาณ
3. ด้านการบริหารงานวิชาการ
4. ด้านการบริหารงานทั่วไป

2. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน จำนวน 294 คน จำแนกเป็น

1. ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลทุกคน ที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเขตพื้นที่การศึกษา พิษณุโลก เขต 2 จำนวน 6 อำเภอ ได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล 40 คน ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล 40 คน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล 40 คน รวมผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสิ้น จำนวน 120 คน
2. ผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐานทุกคน ในสังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษา พิษณุโลก เขต 2 จำนวน 6 อำเภอ ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 174 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ

ตัวแปรต้น (Independent Variable) ได้แก่ ตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และอำเภอ

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ปัญหาการบริหารจัดการศึกษา 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการบริหารงานบุคคล
2. ด้านการบริหารงานงบประมาณ
3. ด้านการบริหารงานวิชาการ
4. ด้านการบริหารงานทั่วไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สถานศึกษา หมายถึง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร เขต 2 ที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 6 อำเภอ ได้แก่ อำเภอบางมูลนาก อำเภอตะพานหิน อำเภอทับคล้อ อำเภอโพทะเล อำเภอดงเจริญ และอำเภอบึงนาราง

2. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง หน่วยการปกครองท้องถิ่นที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการส่วนท้องถิ่น ที่มีสำนักงานตั้งอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร เขต 2

3. ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง นายกององค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร เขต 2 ประกอบด้วย อำเภอบางมูลนาก อำเภอตะพานหิน อำเภอทับคล้อ อำเภอโพทะเล อำเภอดงเจริญ และอำเภอบึงนาราง

4. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการสถานศึกษา ในสังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร เขต 2

5. การถ่ายโอนสถานศึกษา หมายถึง การโอนโรงเรียนในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลบริหารจัดการ โดยเป็นการโอนทั้งภารกิจ

6. ทักษะ หมายถึง ความคิดเห็นที่ประกอบด้วยเหตุผล ต่อปัญหาการบริหารจัดการศึกษา กรณีหากมีการถ่ายโอนสถานศึกษาไปสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล ของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และผู้บริหารสถานศึกษา

7. ปัญหาการบริหารจัดการศึกษา หมายถึง ปัญหาการบริหารจัดการศึกษา กรณีหากมีการถ่ายโอนสถานศึกษาไปสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลใน 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการบริหารงานบุคคล หมายถึง การแสวงหาบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ที่มีความสอดคล้องกับภาระหน้าที่ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และรวมตัวกันเป็นเครือข่าย การพัฒนา

บุคลากรเพื่อให้ความรู้ เช่น อบรม ศึกษาดูงาน และศึกษาต่ออย่างเป็นทางการและต่อเนื่อง การสร้างขวัญและกำลังใจให้กับบุคลากรอย่างยุติธรรม การปฏิรูประบบเงินเดือนใหม่ให้เข้าระบบงาน ปรึชญาณนโยบาย ตลอดจนระเบียบและการทำงาน การควบคุมบุคลากรที่ทดลองปฏิบัติหน้าที่ อย่างใกล้ชิดทั้งด้านความประพฤติ ความรู้และความสามารถ การแต่งตั้งคณะกรรมการทดลอง ปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากร การจัดทำแผนเพื่อพัฒนาบุคลากร การปรับปรุงระบบบริหารงานบุคคล ให้มีความยืดหยุ่นโดยคำนึงถึงความคล่องตัวในการดำเนินงาน การฝึกอบรมประชุมสัมมนาทาง วิชาการเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทักษะ ความสามารถของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกมาให้ความรู้ทางวิชาการแก่บุคลากร การระดมทรัพยากรบุคคลใน ชุมชน ให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา มาใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการจัดการศึกษา การ พัฒนาศักยภาพบุคลากรอย่างต่อเนื่อง

2. ด้านการบริหารงานงบประมาณ หมายถึง การแสวงหางบประมาณและ ทรัพยากรทางการศึกษาให้เหมาะสม และสอดคล้องกับความจำเป็นในการจัดการ การสนับสนุน งบประมาณเป็นงบลงทุนในสถานศึกษา ตามนโยบายแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ การจัดสรร งบประมาณโดยคำนึงถึงความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา การใช้งบประมาณอย่างประหยัด โดยใช้หลักธรรมาภิบาล การจัดสรรทุนการศึกษาในรูปของทุนกู้ยืมให้แก่ผู้เรียนที่มาจากครอบ ครัวที่มีรายได้น้อยตามความเหมาะสม การติดตามตรวจสอบอย่างเป็นทางการเป็นระบบชัดเจน โปร่งใส การ จัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ การตรวจ สอบติดตามและประเมินประสิทธิผลการใช้จ่ายงบประมาณ การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา โดยจัดเก็บภาษีเพื่อการศึกษาตามความเหมาะสม การปรับปรุงกระบวนการบริหารจัดการ งบประมาณ

3. ด้านการบริหารงานวิชาการ หมายถึง การพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาให้มี ความรู้ความสามารถ ในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอย่างเหมาะสมและคุ้มค่า การพัฒนา หลักสูตรอย่างต่อเนื่อง การพัฒนาระบบการสื่อสารต่างๆเพื่อประโยชน์สำหรับการศึกษา การระดม ทรัพยากร เพื่อจัดตั้งกองทุนพัฒนาการศึกษา การจัดให้ผู้เรียนมีการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาใน การแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่อง การส่งเสริมการวิจัยและนวัตกรรมอย่างเหมาะสม และต่อเนื่อง การติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา การเผยแพร่ ผลงานทางการศึกษาของบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ การระดมทรัพยากร ให้กับบุคลากรทางการศึกษาจัดทำผลงาน ที่ก่อให้เกิดประโยชน์โดยรวมแก่ผู้เรียน และท้องถิ่น อย่างแท้จริง การส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ความรู้แก่ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

4. ด้านการบริหารงานทั่วไป หมายถึง การแต่งตั้งคณะกรรมการสถานศึกษา การมอบอำนาจให้สถานศึกษามีอิสระในการบริหารจัดการศึกษา การปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง ให้เอื้อต่อการบริหารจัดการศึกษาของท้องถิ่น การส่งเสริมให้คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ทำหน้าที่กำกับติดตามและส่งเสริมสนับสนุนกิจการของสถานศึกษา การบริหารจัดการให้สถานศึกษาความพร้อมทางการศึกษาเพื่อรับการประเมิน การจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น การจัดการศึกษาทั้งระบบให้คำนึงถึงผลกระทบต่อ การจัดการศึกษาหน่วยงานอื่น การบริหารการจัดการของท้องถิ่นบุคลากรทางการศึกษาต้องมีความรู้ ความสามารถ และมีทักษะเพิ่มขึ้นตลอดเวลา

สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า

ปัญหาการบริหารจัดการศึกษา กรณีหากมีการถ่ายโอนสถานศึกษาไปสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล ตามทัศนะของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลและผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และอำเภอ แตกต่างกัน